

Biografies

Maurici Puig
President de la Constància, obrer i sindicalista
Nascut a Manresa, Maurici Puig va iniciar la seva activitat sindical a Barcelona. Va militar al sindicat l'Art Fabril i Tèxtil, la Constància, del qual va arribar a ser president just en el context de l'inici de la reivindicació. Així, el 26 de juny de 1913, és ell qui va signar a les pàgines de Solidaritat Obrera, les bases de la reivindicació de la protesta.
Al front de l'Art Fabril, Puig va seguir una estrategia de pressió i negociació, amenaçant amb la vaga però esgotant totes les vies prèvies, fins al moment en que, fins i tot el propi Sindicat, es va veure superat per l'acció de les treballadores de La Bordeta i Santa Eulàlia, quan fartes dels incompliments constants dels patrons, van iniciar la vaga. Un fet que va generar fortes tensions a l'interior del sindicat i que acabaria amb la dimissió de Puig el 4 d'agost. Com recull la premsa el mateix dia a l'Agrupació Obrera del Clot va aparèixer el cartell amb el missatge: "Mauricio Puig se ha acobardado. No hay que asustarse. Viva la Huelga!"
Tot i el seu perfil més negociador, pel fet d'haver sigut una figura destacada de la vaga, Maurici Puig va acabar patint la repressió patronal, sent objecte, aquell mateix 1913, d'un atemptat per part del grup de matons vinculats als Muntadas del qual va poder sortir il·lès. L'any 1916 també va ser condemnat al al pacte de la fam, l'acord entre els patrons de no contractar a un obrer, un fet que el va fer marxar de Barcelona a Terrassa, on es va unir amb la militant comunista Dolors Iglesias. Puig va seguir la seva militància llibertaria fins a la mort.

Roser Dolcet i Martí
Obrera i sindicalista

Nascuda a Vilanova i la Geltrú l'any 1881, Roser Dolcet i Martí va entrar a treballar al tèxtil amb catorze any, afiliant-se al sindicat de les Tres Classes de Vapor. Amb vint anys, quan ja era coneguda als ambients llibertaris de Vilanova va començar a col·laborar amb el diari El Sindicalista. També va unir-se lliurement amb el militant anarquista Antonio Soler, un fet que va provocar un gran escàndol i que va fer que tots dos patissin el pacte de la fam. Sense trobar una fàbrica on poder treballar la Roser, conjuntament amb la seva germana Encarnació, va marxar a Sabadell.
Totes dues germanes, l'any 1913, van participar activament a la Vaga de la Constància, participant a mítings. Un fet que la va obligar a haver-se d'exiliar a França un cop finalitzada la vaga. Però ni exiliada la Roser va aturar la seva militància, ja que a França va seguir propagant els ideals antimilitaristes. De retorn a Catalunya, l'any 1917, la Roser ja havia esdevingut una de les figures referents de la CNT. A partir d'aquell moment va participar, entre moltes altres, a la Vaga General del 1917 o en la Vaga de la Canadenca del 1920.
Va compaginar la feina a la indústria tèxtil al Clot amb la militància, fent mítings i conferències per tot el territori, activa durant la dictadura de Primo de Rivera, moment en que seria detinguda un parell de cops; durant la Segona República i durant la Guerra Civil, quan després de morir el seu company va fer gires per Aragó, implicant-se també en la gestió de les col·lectivitats camperoles. Després de la derrota republicana es va exiliar a França, on va seguir militant fins a la seva mort, l'any 1968

Maria Prats
Obrera i sindicalista
Maria Prats, militant de la Constància, fou una de les dones que va participar a les negociacions amb les autoritats i que, quan el Govern va decretar la setmana de seixanta hores, va convencer a les vaguistes que tornessin a la feina
Tot i que la de la Constància va ser, fonamentalment, una vaga femenina, on les dones prengueren el protagonisme: engegant les mobilitzacions, liderant els mítings o participant en solitari a les manifestacions, no han sigut gaires els noms que han arribat als nostres dies i es fa difícil recompondre les històries personals que hi ha darrera d'aquests.
Entre les dones que sabem que van protagonitzar mítings al llarg de tota Catalunya durant la mobilització trobem figures com Marta Sans, Francesca Rivera, Maria Costa, Conxa Bosch o Mercè Rovelló. A Hostafrancs, per exemple, sabem que al míting que tingué lloc el 4 d'agost a l'Ateneu Obrer Republicà parlaren Josefa Salvadó i Eulàlia Vives. Els noms d'algunes dones ens han arribat per patir la repressió, com la Rosa Añó, que va ser detinguda acusada de coaccions a la Fabra i Coats.

Dolors Iglesias
Obrera i sindicalista
Comunista terrassenca, Dolors Iglesias va estar molt activa durant la dècada de 1910, fent mítings per diversos pobles i ciutats de Catalunya, especialment durant el conflicte de La Constància, moment en el qual molt probablement va conèixer a Maurici Puig, president del sindicat, amb qui finalment s'uniria.
Dolors Iglesias va ser la mare de Amadeu Cahué, líder del POUM que va ser mort al front d'Aragó. Dolors Iglesias es va enfrontar activament a la campanya endegada pel PSUC amb l'objectiu d'eliminar el POUM.

Ordint la Trama
110 anys de la vaga de La Constància